

ка много въ сѣка улица, въ сѣки дворъ, щото общия видъ на градеца е твърдѣ приятенъ и разхлаждающъ, особено за пѣтниците, които сж пристигнали по пращия пѣтъ; а на трите мегдани подъ клонястите дървета текать веселите фонтани. Съ една дума, мога да засвидѣтелствавамъ, че той е единъ отъ най-приятните, хубави и чисти градове, които до сега сжмъ виждалъ.

Ние са спряхме въ една малка тѣсна уличка предъ едни дървени врата съ двѣ канати, направени въ една висока каменна стѣна. Като слѣзохме отъ конете, вратата са отвориха, введохана въ двора, на който растяха нѣколко голѣми сѣнчасти дървета. Като се искачихме по една тѣсна стѣлба отъ четире или петъ стѣпала ние влѣзохме въ една голѣма ниска стая, която залавяше цѣлия катъ и бѣше досущъ отворена камъ двора, като да е заборавилъ архитектора да направи отъ тая страна стѣна. Тука на посрѣщна ступанина и съ радостъ на поздрави. Сетнѣ на поведоха по една тѣсна стѣлба пакъ въ една голѣма стая, пжрвоначално отворена отъ камъ двора; но, види са, архитектора тука са е осѣтилъ за не-обходимостъта да замѣни съ нѣщо нѣдоправената стѣна и е направилъ посрѣдъ нѣщо като оранжерей, а по краищата турилъ стѣкла. По сичките прозорци са обвиваше виноградната лоза, като придаваше на стаята очерователенъ видъ. Тука покжщнина нѣмаше никаква, освѣнъ една маса и три стола въ оранжерейката, която като че канеше сѣкиго да иде въ нея съ чашка кафе и цигара. Тая стая играеше роль на приемна и зала. Въ нея на чакаха ступанката на кжщата, женения ѳ синъ и трима неженени, жене-